

P. ELIAS VELLA

DÉMONY VYHÁNĚJTE

Hlavní myšlenky z promluvy exorcisty P. Eliase Velly z Malty,
který navštívil v květnu 1993 Českou republiku

KŘESŤANSKÉ INFORMAČNÍ STŘEDISKO ZLÍN 1994

Překlad (c) Kateřina Lachmanová

Se svolením autora přednášek sestavila (c) Kateřina Lachmanová

S církevním schválením generálního vikáře brněnské diecéze

Mons. Jiřího Mikuláška čj. 3017 ze dne 20. prosince 1993.

Předmluva a požehnání

Brožura, kterou jste otevřeli, vznikla záznamem přednášek P. Eliase Velly při jeho návštěvě koncem května 1993 v Čechách a na Moravě. Tento františkánský kněz z Malty, profesor systematické teologie, tamějším biskupem ustanovený exorcista, k nám přijel na pozvání brněnského biskupa mons. Vojtěcha Cikrleho. V různých společenstvích hovořil o okultismu, satanismu, o vedení duchovního boje, o exorcismu, o přístupových cestách a "otevřených oknech", jimiž nečistý duch může pronikat do našeho srdce. Tyto přednášky nejsou brilantně utřídnou a vyčerpávající naukou (demonologií), ale na prvním místě jsou svědectvím o konečném vítězství Ježíše Krista, který Zlého "zabije dechem svých úst a zničí svým slavným příchodem" (2 Sol 2,8). Kdo v následujících řádcích očekává senzace a "trhák", bude zklamán. Služba osvobodování totiž není nic nového nebo doposud skrývaného. Písmo jasně svědčí na více místech o lidech, kteří byli trápeni nečistými duchy, a texty Nového zákona říkají, že se Pán Ježíš těchto nešťastníků ujímal (srv. Sk 10,38) a že apoštolové a církev v této Ježíšově službě pokračovali (srv. Sk 16,16-18). Exorcismus je služba osvobodování, při níž se stává zcela zřetelnou moc Boží lásky k člověku, jež si neplete pozemského života je i za našich dnů tato služba znamením přítomnosti Božího království mezi námi (Mt 12,28). Ke katolické střízlivosti patří jak moudrá zdrženlivost a citlivé rozlišování při posuzování eventuálních případů, tak pevné přesvědčení o potřebnosti věrně vykonávat tuto službu tam, kde duch zla okupuje člověka. P. Elias Vella ví, o kom mluví, když hovoří o satanovi a jeho působení. Má jak bohaté osobní zkušenosti s modlitbou za osvobození, tak i letitou vědeckou erudici v dogmatice. To vše dodává jeho přednáškám potřebnou váhu bez toho, že by tím pro běžného posluchače nebo čtenáře ztrácely na prostotě a srozumitelnosti. Publikovat tyto přednášky považuji za velmi šťastný nápad, protože dostatek solidních a srozumitelných informací o této oblasti u nás v katolické církvi obecně chybí. Pochvě je třeba říci, že k některým jevům, které autor řadí mezi okultní, dosud neexistuje oficiální stanovisko církve. Tento text může jistě v lecčems pomoci. Nakonec či spíše na začátek patří moje požehnání a prosba za ochranu před mocnostmi temnot právě autorovi všem, kteří se zasloužili o to, že tento vzácný kněz k nám přijel, také těm, kteří se přičinili o publikaci jeho přednášek, a též vám, kteří budete číst s otevřeným srdcem.

ThLic. P. Michael Slavík

UČIL JSEM, ŽE DÁBEL NEEXISTUJE

Jsem velký hříšník... V roce 1988 jsem byl představeným františkánů na Maltě a přednášel jsem v semináři dogmatickou teologii. Jednou mě bratři z katolické charismatické obnovy přesvědčili, abych s nimi jel na setkání do Irska, a tak na tom trvali, že jsem nakonec jel. Bylo tam shromážděno asi 25 000 lidí z celého světa a asi 800 kněží. Během konference byli všichni rozděleni do malých skupinek. Vedoucí naší skupinky se nás zeptal, proč jsme přijeli do Dublinu. Ostatní kněží odpovídali, že se přijeli setkat s Ježíšem Kristem. To mě omráčilo. Nemohl jsem pochopit, jak může kněz, který denně slouží mši svatou, říci, že se potřebuje setkat s Ježíšem. Ani jsem si nikdy nemyslel, že jsem to já, kdo potřebuje obrácení, to mne v životě nenapadlo. Já jsem si totiž nebyl vědom, že jsem hříšník. Sloužil jsem mši svatou, modlil se breviář, bral jsem to jako samozřejmost, že se setkávám s Ježíšem Kristem. Když na mne přišla řada, abych řekl svůj motiv, proč jsem sem přijel, chtěl jsem prostě vysvětlit, že jsem přijel, abych se dozvěděl něco o charismatické obnově. Protože by mi to mohlo být k užitku při mých teologických přednáškách. Kněz, který vedl skupinku, mi přede všemi řekl: "Otče, prosím vás, poklekněte tady, protože se za vás musíme modlit." Aniž bych věděl, co se děje, poklekl jsem a všichni kněží se modlili za mé obrácení. Od té chvíle jsem začal chápat, že potřebuji obrácení. Nyní pracuji na Maltě jako exorcista. Ke službě exorcisty jsem se dostal skrze pastorační

práci, při níž jsem se setkával s mnoha lidmi, kteří prožívali útoky ďábla a potřebovali pomoc. Myslím si, že je to takový trest Boží, že musím tolik mluvit o ďáblu. Když jsem byl totiž profesorem dogmatické teologie, učil jsem své studenty, že ďábel jako osoba neexistuje. Byl jsem pod vlivem některých německých a holandských teologů, kteří si myslí, že když Ježíš Kristus mluví o ďáblu, tak to dělá jenom proto, aby se přizpůsobil židovské mentalitě. Dnes jsem přesvědčen, že ďábel existuje. Nyní s ním svádím bitvu neustále. Když Bůh dovolil, abych se setkal s Ježíšem jako s živou osobou, tak také dovolil, abych se setkal s ďáblem jako s osobou. Proto nyní z pověření biskupa vykonávám tuto pastorační práci.

BOJUJE PROTI NÁM

Co vám teď budu povídat, pochází více z mé osobní zkušenosti nežli z knih. Vůbec první, co bych zde chtěl říci a co by vám mělo být naprosto jasné: ďábel existuje! Ježíš Kristus přišel právě proto, aby bojoval proti ďáblu a aby nad ním zvítězil. Ďábel dobře ví, že bojuje bitvu, kterou už prohrál. Ďábel proti nám bojuje ze žárlivosti a z pýchy. Existují lidé, kteří se ďábla skutečně bojí, protože si myslí, že negativním způsobem ovládá jejich životy. Je i druhý extrém lidí, kteří uctívají ďábla. Jsou to satanisté, kteří uctívají satana svého boha místo Ježíše. A potom jsou jiní lidé, mezi nimi mnoho křesťanů, kteří dávají přednost tomu, že o ďáblu nemluví vůbec, jako by ani neexistoval. Samozřejmě, že z nich má ďábel velkou radost. Ježíš Kristus říká: Jděte, učte, křtěte, uzdravujte a vyhánějte demony. Proto jsme posláni evangelizovat, povolávat Ježíšovy učedníky a také uzdravovat a osvobozovat od zlých duchů. Ježíš Kristus dává svou moc k osvobodování od zlých duchů především apoštolům, pak učedníkům a potom každému, kdo věří. Říká, že ty, kteří uvěří, budou provázet tato znamení: V mém jménu budou vyhánět demony... (Mk 16,17). A proto, jestliže věřím, mám moc toto dělat. Normální činností ďábla je pokoušet. Snaží se nás klamat tím, že nám předkládá zlo a odtahuje nás od konání dobra. Ale ne každé pokušení pochází od ďábla. Většina z nich pochází z naší přirozenosti, z prostředí, od lidí kolem nás, z různých situací atd. Ale ať už přímo nebo nepřímo, ďábel je v každém pokušení. Nepřímo tak, že i když pokušení nepochází přímo od něho, ďábel této situace využívá.

Ďábel útočí jak na lidi, kteří jsou mimo Kristovu vládu, kteří jsou ve hříchu, tak i na ty, kteří jsou pod vládou Ježíšovou, kteří nežijí ve hříchu. A často zjišťujeme, že ďábel útočí daleko více na ty, kteří jsou pod vládou Ježíšovou, než na ty, kteří jsou vně. Čím jsi blíže Ježíši, tím více budeš muset bojovat i s ďáblem.

POKUŠENÍ, SVÁZANOST, POSEDLOST

Pokušení

Lidé v obnově se setkávají nejčastěji s těmito třemi pokušeními: Prvním je pokušení proti lásce (rozdělení). Ďábel se nás bude snažit rozdělit. Protože jsme-li mezi sebou rozděleni, nemůžeme vydávat svědectví, že Ježíš je Mesiáš. Proto se tak často uvnitř modlitebních skupin setkáváme s lidmi, kteří mezi sebou bojují. Setkáváme se s tím, že jedna modlitební skupina je proti druhé. Za tím je skutečně ďábelská taktika. Protože modlitební skupiny zde měly být jako buňky lásky, které svědčí o tom, že Bůh je mezi námi. Druhým pokušením, které prožívají lidé v obnově, je touha po moci. Proto v modlitebních skupinách velice často zjišťujeme, že jsou takto pokušení vedoucí. Někdy i touha po mimořádných darech může mít tento motiv. Třetím častým pokušením je rozptyl. Ďábel se snaží, abych svou pozornost zaměřil na věci, které nejsou podstatné, a hlavně aby odtrhl náš pohled od Ježíše. Setkáváme se tak s modlitebními skupinami a jednotlivci, kteří daleko více organizují, než se modlí.

Svázanost

Ďábel se nám tedy představuje skrze pokušení, s nímž máme všichni své zkušenosti. Dále se projevuje také skrze tzv. svázanost (obsese). To jsou případy, kdy zjistíme, že nad určitým hříchem nebo určitou oblastí svého jednání jako bychom neměli moc, i když jinak děláme všechno, co je v naší moci, abychom žili dobrým křesťanským životem. Ďábel odhalil tvé slabé místo a zaměřil na ně všechno své úsilí. V této oblasti jsi jím svázán. Svázanost, to znamená, jako by byl člověk v obležení. Myslím, že skoro každý z nás má takovou oblast, kde cítí svázanost. V 16. kapitole Markova evangelia však čteme, že jestliže věřím, mám moc zlého ducha přemoci. Zvláště ve chvíli po svatém přijímání, když víme, že jsme naplněni Ježíšem, můžeme ve svém srdci říci: Zřikám se zlého ducha, který je ve mně. Ducha nečistoty, žárlivosti, pýchy, rouhání, jakéhokoli zlého ducha, který na nás útočí. Máš veškeré právo rozkázat mu, aby odešel: "Ve jménu Ježíše Krista se zřikám ducha nečistoty (apod.). Jako syn (dcera) Boží ti nařizuji, abys odešel k Ježíši, který s tebou naloží podle své vůle. A já do této oblasti svého života přijímám znovu Ježíše Krista." Nejdůležitější slova této modlitby jsou zřikám se a přijímám. Jde vlastně o obnovu křestního slibu. Tuto modlitbu se

můžeš modlit vřdycky po svatém přijímání. A ďábel tě bude muset opustit, protože v Ježíšově jménu máme nad ním moc.

Posedlost

Dalším typem ďablový přítomnosti je posedlost (posese). Vyskytuje se zřídka a nastane tehdy, jestliže se ďábel zmocní mysli, srdce i těla člověka. Po určitou dobu se takový člověk stává nástrojem v jeho rukou. (Neznamená to však, že dotyčný o sobě neví. Kontrolu nad sebou ztrácí pouze v určitých chvílích, často v prostředí intenzivní modlitby, zvláště modlitby exorcismu. Jinak je s ním možná normální komunikace, může přistupovat ke svátostem apod.) Jaká jsou znamení k rozlišování posedlosti? V římském rituálu o exorcismu se uvádějí tato: Mluvení v jazyku, který člověk nezná. Nebo člověk rozumí jazyku, který se nikdy neučil. Člověk poznává na dálku věci, které nikdy neviděl, ví o událostech, u kterých nebyl. Vykazuje fyzickou sílu, která převyšuje jeho vlastní možnosti. Projevuje odporivost vůči posvěceným věcem kříží, Bibli, svěcené vodě, posvěcenému oleji, P. Marii apod. Někdy posedlý člověk začíná diskuse o teologických otázkách, které přesahují jeho inteligenci. Vzpomínám si na případ, kdy jsem se modlil za osvobození třináctileté dívky a mnohokrát jsme diskutovali o věcech, které byly naprosto jasně mimo její přirozenou inteligenci. Bylo to znamení, že nějaký duch je přítomen. Často posedlý nedokáže v modlitbě vyslovit jméno Ježíš, oslovit Ježíše (i když o něm může diskutovat). Posedlost sama o sobě není hříchem. Daleko vážnější je žít ve hříchu než být ďábelsky posedlým. Posedlý za to, co se s ním děje, nenese vinu. (Může však být viněn tím, že otevřel ďáblu přístupovou cestu např. setrváním ve hříchu, okultismem či satanismem; o tom budeme mluvit dále.) V případě posedlosti smí jedině exorcista pověřený biskupem nařídit zlému duchu, aby odešel. Exorcista je kněz, který má pro konkrétní případ exorcismu pověření od biskupa. Modlí se pak tzv. slavný exorcismus, obsažený v římském rituálu. *(Poslední vydání římského rituálu bylo v r. 1952. V současné době byl revidován a je v procesu schvalování, přičemž kopie byly rozeslány všem biskupům, aby k navrhovanému revidovanému znění dodali svůj komentář. Ovšem modlitby exorcismu zde obsažené jsou určeny pouze pro kněze, kteří mají pověření biskupa provádět tzv. slavný exorcismus u případů ďábelské posedlosti. Oblast rozvazování z různých forem svázanosti však patří do kompetence každého kněze a je součástí jeho pastorační péče. Svým způsobem každý kněz je exorcistou, protože každý kněz se musí zabývat případy lidí, kteří jsou sužováni ďáblem. Rozlišujeme však slavný exorcismus, který je obsažen v římském rituálu, a potom modlitbu rozvazání pro případy svázanosti. Jejím prostřednictvím kněz pomáhá lidem, aby se sami zřekli zlých duchů, kteří je utlačují. Když se budete modlit a budete mít podezření, že někdo z přítomných lidí je posedlý, je lépe vyhledat zkušeného kněze, aby rozlišil, o co jde. Ve většině případů je totiž více třeba psychiatra než exorcisty.)*

PŘÍSTUPOVÉ CESTY ĎÁBLA

Je potřeba, abychom tzv. zavřeli okna a dveře, aby ďábel nemohl vstoupit, aby se nemohl zmocnit mysli a srdce člověka.

1. Hřích

Pamatujte na to, že ďábel je něco jako zuřivý pes přivázaný na dlouhém řetězu. Když nevstoupím do prostoru, který je vymezen délkou řetězu, ďábel mi nemůže ublížit. Ale jestliže překročím hranici a vstoupím, potom riskuji, že na mne zaútočí. Každým hříchem takto překračuji ďablovu hranici. Proto přístupovou cestou pro ďábla je pornografie a sexuální zvrácenosti: cizoložství, nečisté skutky s jinými lidmi, homosexualita, lesbismus atd. Dále alkoholismus, obžerství, drogová závislost, hra o peníze a jiné závislosti (i nezdravá závislost na člověku - viz Jer 17,5). Jinou přístupovou cestou může být kriminalita a násilí. A jedním z hlavních vchodů je okultismus, satanismus hříchy proti 1. přikázání (viz dále).

2. Vnitřní zranění

Ďábel může použít jako přístupovou cestu i naše hluboká vnitřní zranění. Je velice důležité, abychom byli uzdraveni z hlubokých zranění ze své minulosti. Většinou těchto hlubokých zranění nejsme vinni, ale ďábel, protože je náš nepřítel, využívá našich slabostí. Mohu uvést několik případů, v nichž jde o vnitřní zranění. Například žena, která se dopustila potratu. Jde, vyzná svůj hřích ve svátosti smíření a je jí odpuštěno, ale v jejím srdci stále zůstává rána. Může někdy krváct po celá léta. Pro ni se může stát žena agresivní nebo se naopak ocitne v depresi, bude plná strachu. Může začít odmítat sama sebe, odsuzovat se, pohrdat sebou. Začne si myslet, že Ježíš ji vlastně nemůže milovat, že jí nemůže odpustit, a tak se dostává do deprese. Pro ďábla je velice snadné takové situace využít. On přijde a bude jí ještě víc přesvědčovat, že ji Bůh nemá rád, že není vůbec hodna toho, aby jí bylo odpuštěno, že ze své deprese nemůže být uzdravena. Anebo na ni bude

útočit, aby byla agresivní a plná hněvu. Vidíte, že i když už žena nenese vinu, protože jí bylo odpuštěno, přesto potřebuje vnitřní uzdravení, uzdravení této rány v srdci. Jinak se tato rána stane dveřmi, kudy vchází ďábel. Dokud nedojde k uzdravení, nemůže dojít ani k osvobození.

Každý z nás si nese s sebou zranění ze svého minulého života. Jsou například lidé, kteří byli v dětství sexuálně zneužití a tato rána v jejich srdci není ještě uzdravena. Možná si neseme ve svém srdci mnoho strachu. Kořen tohoto strachu je někde dávnou v minulosti. Možná je v nás skrytý hněv vůči Bohu, protože se nám zdá, že je nespravedlivý, když dopustil určité situace. Možná v sobě máme hněv vůči sobě samým, protože nepřijímáme své vlastní tělo, nepřijímáme své ženství nebo své mužství, svou sociální situaci, své postavení, své rodiče. Sebeodmítání může vzniknout už před narozením, a to nepřijetím ze strany rodičů (nechtěné dítě, nechtěné pohlaví). Často vidíme, že naši rodiče nás nemilovali tak, jak by nás měli milovat. Reagujeme-li však na tato zranění hořkostí a neodpuštěním, otvíráme dveře ďáblu. Satan je zosobněná nenávisť. Najde-li v člověku atmosféru nenávisťi a hořkosti, je tam doma. Navrhují také, aby byla pro uvedení špatných věcí z minulosti člověka do pořádku sloužena mše sv.

Modlitba za osvobození, rozvazání, musí jít ruku v ruce s modlitbou za vnitřní uzdravení. Často lidé, kteří si přijdou pro modlitbu za osvobození, potřebují spíše modlitbu za vnitřní uzdravení. Někdy se může dokonce stát, že člověk žádá o rozvazání jenom proto, aby upoutal pozornost. Proto je třeba věci zkoumat a rozlišovat. Při modlitbě za uzdravení začínáte zvat Ježíše Krista, aby se stal Pánem každé oblasti života toho člověka. Např. aby se stal Pánem okamžiku početí, měsíců těhotenství, aby byl Pánem mužství nebo ženství toho člověka apod. Je to něco velice prostého, ale přitom se můžete dostat do bodu, kdy je reakce člověka až zuřivá. V tu chvíli musíte jakoby položit ruku na ránu, která krvácí. Teď jste našli kořen věci. To je velice důležitý moment. Najít kořen znamená mít klíč k vyřešení mnoha problémů. Někdy to potom vyžaduje čas a několik setkání s tímto člověkem, aby byla rána uzdravena. Je také důležité modlitbou zpřetrhat svazky s minulými pokoleními. Např. s rodiči, kteří se zabývali okultismem, nebo s jinými, s nimiž hřešil sexuálně, provozoval okultismus, na které je nezdravě citově navázán apod. Vnitřně člověka osvobozujeme skrze vnitřní uzdravení a zvenčí odsekáváme pouta k jiným lidem, kteří by tomuto člověku mohli škodit. Nejen aktem vůle toho člověka, ale mocí Ježíše Krista. Vedeme člověka k tomu, aby řekl: Ve jméno Ježíše Krista se zříkám všech pout s X. Y. Dojde se k momentu, kdy tento člověk potřebuje odpustit nějakým lidem. Musíme si uvědomit, že když někomu odpustíme, jsme od něho svobodni. Dokud mi neodpustíte, jsme s ním svázáni a na něm závislí. Potom je třeba odpustit sám sobě a děkovat Bohu za to, jaký nebo čím ten člověk je. Potom následuje svátost smíření, a pak teprve modlitba za osvobození. Jak jste si všimli, může to být docela dlouhý proces. To neznamená, že u každého člověka se vyskytnou současně všechna tato stadia. Musíte je však mít na mysli.

3. Okultismus

Třetí přístupovou cestou ďábla je okultismus. Mnohdy je pro nás těžké rozlišit, které metody jsou či nejsou okultní. Okultismus je jakousi satanovou arénou. Je to čistě jeho pole. Protože v okultismu ti nabízí moc. A pro něho moc je tou nejdůležitější věcí. Do okultismu můžeme zařadit částečně i satanismus, spiritismus, čarodějnictví, kouzelnictví, věštění a spoustu dalších věcí. V jedné pasáži z Bible je jasné odsouzení satanismu, okultismu a spiritismu. Je to v 5. knize Mojžíšově 18,9... V okultismu je cílem odtáhnout tvůj pohled od Ježíše. Co vám řeknu, bude možná znít divně, ale je to pravda. Ďábel vám může pomoci dělat skutečně i dobro (částečně), ale za předpokladu, že tě tím odtáhne od Ježíše. On vám může dát dokonce i moc uzdravovat za předpokladu, že se přestanete dívat na Ježíše. On dokáže dělat i zázraky. Proto sv. Augustin říká: "Vidíš-li zázrak, zjisti nejdříve, jestli pochází od ďábla, nebo od Boha." Naplnění Duchem svatým poznám u člověka ne podle toho, jaká má charismata, ani ne z dobra, které charismaty působí, ale jedině podle ovoce Ducha svatého. Ovoce Ducha svatého je láska, radost, pokoj, věrnost, tichost, sebeovládání atd. (Ga 5,22). V okultismu člověk Ježíše Krista ve svém životě nepotřebuje, hledá moc a spásu v sobě nebo v jiných lidech.

BOHA UŽ NEPOTŘEBUJES ?

Ďábel je schopen dát vám něco dobrého, ale velice částečného. Nemůže nabídnout uzdravení celého člověka. Skutečně se setkáváme s mnoha lidmi, kteří zažili uzdravení od léčitele, později však přichází buď jiná nemoc (nemoc se přestěhuje), se kterou si nikdo neví rady, či deprese, chorobné pocity viny, strach a vnitřní napětí. Když ke mně lidé přicházejí s takovými problémy, velice často zjistím, že přišli do styku s určitými léčiteli nebo věšci. Léčitel může uzdravit jen část tvého těla, ale nemůže tě uzdravit

jako celého člověka (ducha, duši a tělo). Snahou ďábla je přesvědčit tě, že nepotřebuješ Boha, protože veškerou moc a energii máš v sobě. Hnutí Nový věk (New Age) má už ve Spojených státech a v západní Evropě miliony následovníků. Vypadá velice nevinně. Pomáhá ti odhalit síly, které máš v sobě, a síly v přírodě. Přívrženci tohoto hnutí říkají, že věří v boha. Ale kdo je ten bůh, ve kterého věří? To není jediný Bůh Otec, Syn a Duch svatý, dokonce ani Alláh muslimů, Adonai židů či hinduistický bůh Šiva. Je to bůh, který je v přírodě, a proto i v tobě. Je to bůh, kterého ty sám tvoříš skrze svou sílu. Nakonec uslyšíš: Nehledej Boha mimo sebe, ty sám jsi Bůh! Sám v sobě jsi všemohoucí, nepotřebuješ Boha, aby tě zachraňoval. Tvé spasení spočívá v tom, že odhalíš a rozvineš síly, které máš v sobě.

MAGIE

Možná se podivíte, když vám řeknu, že Praha je jedním ze tří měst na světě, v nichž se nejvíce praktikuje bílá magie. Vyplývalo to z výstavy mágů a kouzelníků, která probíhala nedávno v Turíně. Dalšími centry bílé magie jsou Turín a Lyon. Černá magie se nejvíce pěstuje opět v Turíně, v Chicagu a Londýně. Za černou magii považujeme to, když se prostřednictvím kouzelníka, zaříkávače apod. uvaluje na jiného člověka kletba, přivolává se zlo. Činí se tak vzýváním zlých duchů. Zeptáte se: Může mi tedy někdo takto uškodit, aniž bych se mohl bránit?

Mohu vás ujistit, že všechny čarodějnice na Maltě na mne mnohokrát vysílaly své kletby a zaříkávání, a neuškodily mi. Nemusíme se ničeho bát, pokud jsme chráněni Bohem skrze opravdovou modlitbu a svátosti. Pokud nejsem pod Boží ochranou, ďábel mi může uškodit, protože to dělá velice rád. Ale nemá žádnou moc nad syny a dcerami Božími, kteří jsou odevzdáni Ježíši Kristu. Proto naším cílem je evangelizovat a přivést lidi k Ježíši, protože tím jsou chráněni. Bílá magie je často mnohem nebezpečnější než černá magie, protože jí můžeme být snadno klamáni. Ďábel zde přichází a chce, abychom si mysleli, že špatná věc je dobrá. Přijdete k takovému mágovi nebo léčiteli a na zdech uvidíte svaté obrázky nebo kříž, takže se necháte oklamat a myslíte si, že stojíte před svatým mužem, jehož cílem je pouze služba lidem. Jistě, nemůžeme tyto lidi odsuzovat, ale nemůžeme schvalovat, co dělají. Někdy nestačí jen dobrý úmysl. Nestačí jenom se modlit. Je potřeba také poslouchat Boha.

LÉČITELÉ

Je třeba rozlišit tři typy léčitelů. Jsou uzdravovatelé, kteří uzdravují ve jménu Ježíše Krista. Kdykoli například pořádám bohoslužby za uzdravení, připomínám: "Budete-li uzdraveni, chvalte za to Boha. Pokud se neuzdravíte, já s tím nemám nic společného, protože já sám vás nemohu uzdravit. Já nerozumím Božím plánům. Já nechápu, proč Bůh jednoho člověka uzdraví a druhého ne. Ale já se budu modlit s vámi a chci také vás pozvat, abyste se k němu modlili za uzdravení. Ale tím, kdo uzdravuje, je jedině Ježíš Kristus."

Potom jsou lidé, kteří se snaží uzdravovat skrze své psychické síly a skrze svou víru, kterou do nich vkládáš. Čím více věříš ve schopnosti léčitele, tím více jsi disponován pro uzdravení. Tito lidé neuzdravují ve jménu Ježíše Krista, ale ve svém vlastním jménu. Skutečně moc k uzdravení mohou mít, ale uzdravují částečně, ne celého člověka. Možná ti uzdraví ruku, ale nedají ti pokoj do srdce, často pravý opak. Pomohou tělu a uškodí duši. Jsou velice nebezpeční.

Třetí typ léčitelů je ještě nebezpečnější. Jsou to ti, kteří používají k uzdravování určité předměty. Zde už jde o jasný okultismus. Dávají lidem například kamenky, amulety, semena rostlin, zrnka kadidla, olej, něco, čemu říkají svěcená voda, sůl atd. Tito léčitelé se snaží imitovat církvev v tom, že užívají církevní symboly a svátostiny. Když žehná olej kněz, činí tak prostřednictvím modlitby, kterou mu určila církev. Přitom posvěcený olej nemá moc sám v sobě, ale jde o modlitbu, která za ním stojí. Navíc však má olej nebo jiný předmět moc sám v sobě. Chodíme-li k léčitelům, kteří užívají spirály, kyvadélka, kameny apod., můžeme si být jisti tím, že jde o okultismus. Znovu opakují: neodsuzujeme jednotlivé lidi. Může se stát, že takový člověk dělá něco špatného, aniž by to věděl. Ovšem je-li to v rozporu s Božím slovem, nemůžeme schvalovat to, co dělá. Víme, že s tím, co říkáme, mnoho lidí nebude souhlasit. Dokonce ani někteří kněží neznají nebezpečí těchto věcí. To se neděje jen u vás, ale po celém světě. Například když pobývám v Itálii, mnohokrát musím říct laikům, aby k určitým kněžím pro pomoc nechodili. Víme, že nepostupují správným způsobem, aniž bych je chtěl soudit. Musíme dávat pozor také na proutkařství. Zvláště, když jde o lidi, kteří chtějí proutkem hledat nemoci člověka nebo kladné a záporné zóny. Jistě je dobré nechat si své domy požehnat a to ať je naše ochrana před vším negativním. Ochrana našeho domu nemůže spočívat např. v nějakém kousku kovu nebo plas-tikové krabičce. To je potom velice jasný okultismus. Jsou lidé, kteří jsou velmi senzitivní a mohou zjistit, jestli v nějakém místě existují určitá škodlivá proudění či síly, ale potom naší ochranou je to, že tyto

prostory zasvětime Ježíši. Myslím, že skutečně mohou existovat lidé, kteří mají něco jako tzv. šestý smysl. Ale musí být vložen naprosto do rukou Ježíšových. To platí i o našem rozumu, srdci, fantazii, paměti. Musíme je zasvětit Ježíši Kristu.

HOROSKOPY, ZNAMENÍ ZVĚROKRUHU

Nevím, jak jsou u vás populární horoskopy. Na Západě je neustále nacházíme v televizi a v dalších sdělovacích prostředcích a mnoho lidí se jimi s velkou vážností zabývá a vkládá do nich veškerou svou důvěru. Je to velice stará praktika a už prorok Izaiáš (47,12-13) se astrologům vysmíval a říkal lidem, aby jim nevěřili, aby věřili Bohu a jemu svěřili svou budoucnost. Pověrou je také nošení znamení zvěrokruhu. Křesťan musí vydávat svědectví, že věří Ježíši, a ne svému znamení zvěrokruhu. Když vám určité znamení pro vaši ochranu dá nějaká čarodějnice, je to velice riskantní. Je to modlářství, když tento předmět uctíváte. Pokud něco takového nosíš jako předmět, který sis někde koupil v bižuterii, v tom není žádný hřích. Jedná-li se však o křesťany, říkám jim, aby znamení zvěrokruhu sundali, neboť takto nevydávají svědectví, že jsou pokřtěni lidé a že patří k Ježíši Kristu.

ALTERNATIVNÍ MEDICÍNA

Ještě několik slov k alternativní medicíně, protože v sobě někdy může skrývat okultismus. Alternativní medicína není závadná sama o sobě, ale bohužel mnohé její metody jsou staré okultní praktiky anebo obsahují okultní prvky. Okultismus se zde skrývá pod vědeckými názvy, aby snáze získal naši důvěru a respekt. Byl jsem například velice překvapen, když jsem si přečetl seznam okultních praktik, který vytvořila asociace křesťanských terapeutů v Londýně. Asociace je složena z lékařů, psychiatrů, psychologů, kněží a zdravotníků a dalších odborníků, kteří se zabývají péčí o člověka. Zjistil jsem, že do tohoto seznamu vložili i akupunkturu nebo jógu. Říkal jsem si, proč? Akupunktura pro mne vypadala vždycky velice nevinně, ale dozvěděl jsem se, že za ní původně stojí náboženství pocházející z Číny. Pro mistry akupunktury z Orientu znamenal každý vpich jehly vzývání jednoho specifického čínského boha. Tím nechci říct, že akupunktura je okultismus. Myslím si, že pokud akupunkturu užívá nějaký západní lékař bez nejmenšího úmyslu dostávat pacienta pod ochranu nějakých božstev, nemůžeme to nazývat okultismem. Ale pokud akupunkturu praktikuje někdo z Orientu, musím být daleko bdělejší, protože s ní může být spojen okultismus. Totéž se týká i hypnózy a dalších praktik alternativní medicíny. Bylinkář sám o sobě není okultistou. V používání bylinek kléčení není nic špatného. Ale naneštěstí zvláště v Itálii mnozí z bylinkářů současně patří mezi okultisty (používají okultní praktiky ke stanovení diagnóz) anebo se zabývají bílou magií.

JÓGA

Další věcí je jóga a všechna orientální cvičení. Vypadají velice nevinně, ale já jsem měl mnoho případů exorcismu u lidí, kteří v minulosti intenzivně praktikovali jógu, karate apod. Fyzická cvičení z Východu jsou sama o sobě nevinná, ale nesmíme zapomenout, že za nimi vždycky stojí filozofie a náboženství. Většina těchto cvičení tě vede do stadia, kdy se vyprazdňuješ a odstraňuješ překážky stojící v cestě silám, které máš v sobě. Když se z fyzických cvičení přejde k filozofii a meditaci, tak tě postupně povedou k plnému odknutí se Ježíše. Protože i Ježíš Kristus je z jejich hlediska překážkou toho, abys byl sám sebou. Když cvičenci opakují v józe své mantry, aniž by to věděli, vzývají v čínském či indickém jazyku určité božstvo, určitého boha, aby se jím nechali naplnit. Opět, aniž bychom odsuzovali lidi a jejich způsob hledání Boha, musíme být velmi bdělí a uvědomovat si nebezpečí východních náboženství.

Někdo by mohl namítnout, že jde o pouhý fundamentalismus. Budeme mluvit o těchto věcech jako ve středověku? Mnoho kněží s těmito názory nebude souhlasit. Víme, že je to aktuální téma. Když před několika lety vikář římský určil jednoho kněze za exorcistu, tento kněz se snažil najít nějakou příručku, která by mu v tomto poslání pomohla. Nejnovější, kterou našel, pocházela ze 17. století! Z toho můžete vidět, že se zabýváme předmětem, který je pro nás úplně nový, nezmapovaný. Ne proto, že by se snad okultismus praktikoval až dnes. Nejde o nový předmět, ale o nový způsob, jak se uskutečňuje. Proto dnes můžeme dělat závěry jen ze zkušeností současných exorcistů.

SATANISMUS

Satana lidé uctívají ze čtyř hlavních důvodů. Jedni jej uctívají jako svého boha, protože chtějí moc. Proto mezi satanisty najdeme lidi na vysokých postech v politickém životě. Jsou to často lidé velice vážení na veřejnosti, a přitom mnozí z nich tajně vedou satanské rituály a orgie.

Jiná skupina lidí uctívá satana kvůli bohatství. Proto mezi satanisty najdeme mnohé podnikatele. Satanismus je často svázán s prostitucí, pašováním drog a se zednářstvím. Proto tyto podnikatelé získávají skutečně mnoho peněz.

Třetí kategorie satanistů jsou mladí lidé, kterým jde o dobrodružství. Zvláště proto, že se jim líbí sexuální orgie. Slibují satanovi, že budou dělat všechno možné zlo. Také jsem se setkal s mladými lidmi, kteří chodili na modlitební setkání, a zatímco ostatní chválili Boha, oni vzývali satana. Čtvrtá skupina uctívá satana kvůli získání popularity. Naneštěstí sem patří mnoho rockových skupin. Víte, že mnoho populárních - zvláště metalových skupin má texty, jimiž přímo uctívají satana, chválí sebevraždy, prostituci, kriminalitu nebo jiné destruktivní skutečnosti? Snadno si odvodíte, že když někdo takové nahrávky často poslouchá, dochází u něj k něčemu, jako je vymývání mozku. A je v tom obsaženo ještě něco horšího, neboť u mnohých nahrávek těchto skupin, když si je pustíte pozpátku (tzv. back-masking), uslyšíte velice jasné slova: satan je můj pán, satan je můj spasitel... Když mladí lidé tyto nahrávky poslouchají, často aniž by to věděli, absorbují do sebe tyto satanské výroky. Mnohdy se setkávám s mladými lidmi, kteří nevědí, co se s nimi děje. Dál třeba chodí na mši svatou, ale nemohou na ni vydržet, v určitém okamžiku musí odejít. Nebo na ně přicházejí chvíle, kdy mají potřebu se rouhat, klít, aniž by věděli proč. Kladu jim jednoduchou otázku: Jakou hudbu posloucháš? Velice často zjistím, že jsou závislí na heavymetalové hudbě. Neříkám tím, že veškerá heavymetalová nebo rocková hudba je sama o sobě špatná. Ale říkám, že skutečně naneštěstí mnozí z jejich zpěváků jsou satanisty. Když si přečtete historii mnohých těchto skupin, dozvíte se, že někteří před vydáním zasvětili určitou nahrávku satanovi a prosí jej, aby se dobře prodávala a aby byla skupina populární. Jiné skupiny se netají tím, že se celé zasvětily satanovi, a z textů jejich písní je to zřejmé. Satanisté nejsou ateisté. Oni věří v Boha, ale snaží se proti němu bojovat. Pálí bible. Mají svou vlastní satanskou bibli, ve které je opak toho, co je v normální bibli. Příkázání nenávidět, zabíjet, cizoložit, pravé opaky blahoslavenství, litanie k satanovi a další rituály. Během svých rituálů někdy obětují při zvláštních příležitostech lidi, případně tělíčka potracených dětí; zejména o vánocích, velikonočních nebo 1. srpna, což je pro satanisty nejsvětější den. Jinak své rituály provádějí hlavně v pátek a v neděli v opozici k tomu, že pátek je pro křesťany dnem spasení a neděle dnem Páně. Běžné jsou jejich rituály při úplňku. Měsíc je pro ně králem temnoty. Proto jejich symbolika často obsahuje měsíc. Jejich číslo je 666, protože podle knihy Zjevení 13,18 je to číslo šelmy.

MODLITBA OSVOBOZENÍ (ROZVÁZÁNÍ)

Doufám, že po této přednášce si nezačnete myslet, že každý z vás potřebuje nutně rozvázání nebo exorcismus. Nebudeme upírat svůj zrak na satana, ale na Ježíše. Zeptáte se, co máte dělat, když se setkáte s člověkem, který v této oblasti potřebuje pomoc. Za prvé - máme veškerou moc, abychom ďábla ze sebe vypudili. Zvláště po svatém přijímání můžete poručit zlému duchu, aby od tebe odstoupil. Udělej to ve jménu Ježíše Krista, moci jeho svaté krve, bez strachu. Ďábel pokořen musí odejít. Bude se pravděpodobně snažit vrátit. Nevadí - naříd mu znovu, aby odešel. Není na tom nic složitějšího, když jde o nás samotné. Pokud jde o modlitbu osvobození s druhými lidmi, nikdy přímo neoslovujte zlého ducha. Pouze pomozte svázanému člověku, aby to udělal on sám, aby se ďábla odřekl a potom přijal do vyklizené oblasti Ježíše. Spočívá to v podstatě v obnově křesťanských slibů. Můžeme k tomu použít liturgickou modlitbu z obřadu ke křtu. Nebo postiženého vyzveme, aby po nás opakoval: "Ve jménu Ježíše Krista, moci jeho svaté krve a na přímluvu P. Marie se odřekám jakékoli vazby s jakýmkoli zlým duchem, který je ve mně nebo útočí proti mně. A přijímám tě, Ježíši Kriste, jako svého jediného Spasitele a Vykupitele." Rozkazovat zlému duchu v jiném člověku je velice riskantní. Duch může obrátit svůj útok na vás. Například budete poroučet duchu žárlivosti, aby od druhého člověka odstoupil, a pak zjistíte, že sami jste plni žárlivosti, protože na vás útočí tentýž duch. Je velice důležité, aby se o tohoto člověka dál někdo staral, protože jinak se stane terčem dalších útoků. Proto tento člověk musí být chráněn svátostmi, zvl. častou svátostí smíření a sv. přijímáním, a je potřeba, aby za ním stála skupina lidí, která s ním bude komunikovat a která se za něj bude modlit. Musíme si pamatovat, že po modlitbě za osvobození se často tento člověk cítí daleko více pod útokem než předtím. Ďábel se snaží, abychom věřili, že je tam, kde není, a že není tam, kde je. Když je člověk osvobozen, je zapotřebí zasvětit ho Pánu. Protože nestačí člověka vyprázdnit od negativního, je třeba ho znovu naplnit. Proto ho zasvětili Ježíši a P. Marii, aby byl nadále v jejich ochraně. Jaký je rozdíl mezi modlitbou za osvobození (rozvázání) a exorcismem? Exorcismus je specifická modlitba v římském rituálu, kterou se může modlit jedině kněz pověřený pro specifický případ posedlosti biskupem. Tomu se říká oficiální, slavný exorcismus. Pak existuje ještě modlitba, kterou složil papež Lev XIII. I když to není oficiální

exorcismus, je to přesto exorcismus a před několika lety kardinál Ratzinger z kongregace pro nauku víry vydal prohlášení, že laici se tuto modlitbu modlit nemají, protože se v ní objevuje přímý rozkaz, diskuse s ďáblem. Ale modlitba za rozvázání není nic jiného než obnova vašich křesťanských slibů. Tu lze doporučit každému.

DISKUSE

Otázka: Existuje spojení mezi okultismem, satanismem a svobodným zednářstvím? Je to různé. Například na Maltě není žádné spojení mezi svobodným zednářstvím a satanismem. Naproti tomu v Itálii je svobodné zednářství a satanismus téměř totéž.

Otázka: Co si myslíte o grafologii (určování vlastností člověka z jeho písma)? Grafologii považuji za vědu. Sama o sobě nemá co dělat s okultismem. Ale mohou být lidé, kteří grafologii používají a zároveň mohou být okultisty.

Otázka: Co dělat s předměty, které lidé přinesou od zaklínačů či některých léčitelů takzvaně pro svou ochranu?

Odpověď pro kněze: Věci, které pocházejí od zaříkávačů, jsou nebezpečné především tím, že člověk se stane na věci závislý a věří v moc předmětu, svým způsobem jej uctívá (např. amulety). Pro jiného člověka je to úplně nic. Pokud ale takový předmět pochází od mága z černé magie, potom je pravděpodobné, že se čaroděj modlil k ďáblu, aby byla do předmětu vložena ďábelská moc. Potom takový amulet či talisman má v sobě negativní energii. Nejlepší je, když vám lidé takové věci přinesou, abyste je exorcizovali skrze modlitbu a svěcenou vodu. Takto ztratí svou moc a potom je můžete zničit. Někteří lidé si budou chtít ponechat předměty spojené s okultismem třeba jako suvenýr. To nedovolujte.

Otázka: Musím spálit knihy o okultismu nebo duchovní literaturu východních náboženství? Já sám mám pro studijní účely spoustu knih o okultismu a nemá to na mne negativní vliv. Ale člověk, který byl odvrácen od okultismu, kterým se předtím zabýval, může vlivům okultní literatury dále podléhat. Když je někdo osvobozen od okultismu, ďábel už zná svůj dům, kde byl. Zná slabosti a myšlení toho člověka a je pro něj snadné se vrátit zpět. Když si takový člověk znovu přečte okultní knihu, pocítí znovu velkou přitažlivost a může to být pro něj značné pokušení. Proto doporučuji, aby se konvertité okultních knih radikálně zbavili. Sám jsem z informačních důvodů četl i satanskou bibli. Jistě, člověk musí jasně vědět, kde stojí, než se do něčeho takového pustí.

Otázka: Můžete nám dát nějaká konkrétní kritéria rozlišování duchů? Při rozlišování, zdali jde v konkrétním případě o jev psychický nebo duchovní, je lépe začínat s tím, že jde o jev psychický. Protože když se vrátíme do minulosti člověka nebo sledujeme, čím v současnosti prochází, zjistíme, že jde často o případ pro uzdravení duše. Pokud jde o potřebu vnitřního neboli psychického uzdravení, neznamená to, že se za člověka nebudu modlit. Rozlišování vychází z našeho důvěrného vztahu s Pánem. Nemůžeme používat stejná kritéria jako psychiatrie nebo psychologie. Duchovní rozlišování nespočívá v přesné aplikaci kritérií, nýbrž v tom, že Duch svatý mi dá světlo k poznání, o co jde. Proto je nejdůležitější, abych byl já v důvěrném vztahu s Bohem.

Dodatek

Některá místa v Bibli, která zakazují kouzelnictví nebo věštění: Sk 16,16-18, Lv 20,27, Dt 18,10-14. Čarodějnictví: Sk 13,6-11, Dt 18,10-14, Iz 47,12, Nu 23,23. Spiritismus: Dt 18,10-14, Iz 8,19-20. Rovněž astrologie a horoskopy: Iz 47, 12nn. Magie: Dt 18,10-14, Lv 19,31; 20,6-7, Iz 8,19-20. Pověry: Lv 20,6-7. Zaříkávači: Zj 22,14-15.

P. Elias Vella, OFM Conv, pochází z Malty. Noviciát prožil v Assisi, později se stal představeným františkánů na Maltě. Několik roků vyučoval dogmatiku v kněžském semináři a nyní zastává již několik let z pověření svého biskupa úřad exorcisty. Otec Elias je rovněž žadáným exercitátorem na Maltě i v zahraničí. Kromě toho často pořádá semináře na téma okultismu, vnitřního uzdravování a služby osvobození v různých zemích světa.